

Grunder och huvudargument

Kommissionen lägger Storhertigdömet till last för att det inte har säkerställt ledningsrätten på ett sätt som inte är diskriminerande. Detta kan vara en följd antingen av att bestämmelserna i den luxemburgska lagen av den 27 mars 1997 om telekommunikation inte tillämpats på korrekt sätt eller av att ytterligare åtgärder i den luxemburgska rättsordningen är nödvändiga för att säkerställa ett faktiskt införlivande av artikel 4d i direktivet.

De bestämmelser om förfaranden för godkännande som avses i artikel 35 första stycket i lagen är oklara, i synnerhet vad gäller de traditionella förfarandena för tillstånd till vägnätet. Regeringen har fortfarande varken fastställt eller offentliggjort sådana regler, och i avsaknaden härav har de olika myndigheter som ansvarar för beviljande av ledningsrätt på allmän mark inte beviljat nya operatörer tillstånd trots att så föreskrivs i ovannämnda lag.

Vad gäller ledningsrätten längs motorvägnätet har de luxemburgska myndigheterna uppgett att lagstiftningen rörande upprättandet av ett stort telekommunikationsnät varit problematiskt, men enligt kommissionens uppgifter har matar- och transmissionskablar installerats längs motorvägarna allt sedan lagstiftningens ikraftträdande.

Enligt kommissionens uppgifter har klaganden, Coditel, inte erhållit någon övertygande motivering av de avslagsbeslut som meddelats av de organisationer eller myndigheter som det vänt sig till för att beviljas ledningsrätt. I synnerhet har avslagsbesluten inte innehållit någon hänvisning till grundläggande gällande krav, som är tillåtna enligt artikel 4d i direktiv 90/388/EEG i dess ändrade lydelse.

Enligt de uppgifter som finns tillgängliga hos kommissionen, har ingen ny nätoperatör ännu beviljats ledningsrätt på allmän mark för att på det sättet kunna ansluta lokala nät till landsomfattande nät och till utlandet och kunna erbjuda teletjänster i konkurrens med den tidigare operatören EPT.

Genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en faktisk och icke-diskriminerande ledningsrätt, och genom att på så sätt avvika från artikel 4d i direktiv 90/388/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/19/EG, har Storhertigdömet Luxemburg i vart fall tillägnat sig ytterligare en frist för att genomföra avregleringen i rättsordningen och åsidosätter

härigenom ovannämnda bestämmelse till förmån för den tidigare operatören.

- (1) Kommissionens direktiv 90/388/EEG av den 28 juni 1990 om konkurrens på marknaderna för teletjänster (EGT L 192, 24.7.1990, s. 10).
- (2) Kommissionens direktiv 96/19/EG av den 13 mars 1996 om ändring av direktiv 90/388/EEG med avseende på genomförandet av full konkurrens på marknaderna för teletjänster (EGT L 74, 22.3.1996, s. 13).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av franska Conseil d'État, tvisteavdelningen, första och andra underavdelningen, av den 29 december 2000 i målet mellan inrikesministern och Aitor Oteiza Olazabal

(Mål C-100/01)

(2001/C 108/21)

Franska Conseil d'État, tvisteavdelningen, första och andra underavdelningen, begär genom beslut av den 29 december 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 28 februari 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan inrikesministern och Aitor Oteiza Olazabal beträffande följande frågor:

Utgör artiklarna 6, 8a och 48 i Romfördraget (nu artiklarna 12, 18 och 39 i EG-fördraget), proportionalitetsprincipen som är tillämplig i gemenskapsrätten samt de sekundärrättsbestämmelser som antagits för att säkerställa genomförandet av fördraget och särskilt direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964⁽¹⁾ hinder för att en medlemsstat, gentemot en medborgare i en annan medlemsstat som omfattas av fördragets bestämmelser, vidtar en administrativ ordningsåtgärd som, med förbehåll för att åtgärdens lagenlighet kan bli föremål för domstolsprövning, begränsar medborgarens rätt att uppehålla sig i landet till att avse en del av detta, när hänsyn till allmän ordning hindrar att personen uppehåller sig i resten av landet, eller är ett totalförbud som avser hela landet och som antas i enlighet med nationell lagstiftning den enda åtgärd för att inskränka hans rätt att uppehålla sig i landet som lagligen kan vidtas mot denna medborgare?

- (1) Rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 om samordningen av särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bosättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa (EGT 56, 4.4.1964, s. 850).